

TEMPLUL LUI SOLOMON vs TEMPLUL JUSTITIEI

Originile Masoneriei speculative de astazi dateaza din vremea construirii Templului lui Solomon de catre mestesugarii evrei si tyrieni sub indrumarea remarcabilului artist Hiram Abif. Astfel, masonii operativi de la Ierusalim au fost angajati in construirea unui templu pamantesc, material care sa fie consacrat slujirii si venerarii lui Dumnezeu – o casa in care Iehova urma sa locuiasca vizibil sub forma lui *Shekhinah* si, prin Urim si Thummim, sa-si trimita oracolele pentru conducerea si indrumarea poporului ales. In prezent, arta operativa a incetat, inasa masonii speculativi, simbolizand stradanile predecesorilor lor, s-au angajat in construirea unui *Templu spiritual* in inimile noastre, un templu pur si nepatat, un lacas potrivit Celui care este autorul puritatii unde Dumnezeu sa fie adorat in spirit si adevar, si de unde orice gand rau si pasiune necontrolata sa fie izgonite, asa cum pacatosul si paganul au fost izgoniti din templul evreiesc.

Asadar, spiritualitatea Templului lui Solomon este prima si cea mai proeminenta dintre toate invataturile Francmasoneriei.

Pe de alta parte, in ceea ce priveste conceptul de *justitie* trebuie mentionat din capul locului faptul ca in viata sociala, inca de la inceputuri, a fost nevoie de o ordine care sa satisfaca nevoia de siguranta a individului, indiferent ca era profan sau mason. Lasand pe seama istoricilor originea dreptului, momentul sau perioada in care el a aparut si cum a evoluat, precum si problema daca societatea propriu-zisa (nu hoarda primitiva) a fost posibila fara drept, doua lucruri sunt de precizat de la inceput: dreptul insoteste viata sociala din foarte vechi timpuri, iar viata sociala contemporana si viitoare nu este posibila fara drept. Realizarea dreptului s-a facut prin aplicarea acestuia, mai intai de catre intelepti, si apoi treptat de specialisti, avizati in materie, judecata avand loc initial in cadre improprii, cum ar fi Sfatul batranilor, Sfatul popular, tribunale ad-hoc, Adunari obstesti, Divane domnesti si ajungandu-se in zilele noastre la un cadru institutionalizat, perfect formalizat, precum instantele de judecata care isi desfasoara activitatea judiciara in autointitulatele “*palate de justitie*”.

Cert este faptul ca, dreptul, “*cand este drept*”, lumineaza calea individului pentru viitor. El a fost, este si va ramane usa deschisa perspectivei umane, o veritabila “*fereastra catre cer*”.

Asa fiind, pornind de la cele doua precepte - *Templu spiritual* (Templul lui Solomon) si *Templu material* (Templul Justitiei) - plansa nu se vrea a fi o

radiografie riguroasa a celor doua concepte, cu toate implicatiile lor, ci, pastrand proportiile, prezenta scriere este doar o privire comparativa, intr-o redare rezumativa, asupra catorva elemente vazute prin prisma “ochiului de inceput” al proaspatului ucenic.

Astfel, primul lucru care nu poate trece neobservat este faptul ca, de principiu, ambele templuri sunt strajuite la intrare de doua coloane impunatoare. Daca in cazul Templului justitiei acestea au, atat rol arhitectural (rigurozitate arhitecturala), cat si rol de element de structura de rezistenta a cladirii, simbolizand importanta activitatii care se desfasoara in incinta acestuia, nu aceeași semnificatie o au cele doua coloane in cazul Templului lui Solomon. Intrarea in templu, care se face de la Occident, este strajuita de Boaz si Jachin; Boaz reprezinta stalpul regesc, forta, iar Jachin stalpul preotesc care evoca fermitate, stabilitate. Cele doua coloane reprezinta puterea spirituala si temporală avand sarcina de a readuce echilibrul prin pacea sfanta a reconstructiei si a reinaltarii, acel asa-numit *renovatio mundi*. Insa, ceea ce este foarte interesant este semnificatia data celor doua coloane de Martinez de Pasqually in opera sa intitulata *Instructiuni asupra creatiei universale materiale temporale si asupra numarului sesimii care a zamislit-o si asupra raporturilor sale cu fiinta umana*, asa cum au fost ele gasite si publicate de Franz von Baader. Astfel, in *A cincea instructiune* (de vineri, 21 ianuarie 1774) gasim cuvantul Jak (Jakin) care semnifica “*El va stabili*” anuntand puterea poruncilor rezervate omului ca principiu. Cuvantul Bo (Boaz) reprezinta “*confuzie, amestec*”, explicand ceea ce a rezultat prin caderea in pacat a omului primordial care a fost o repetare a caderii primelor Spirite pe care el trebuia sa le domoleasca si sa le invinga. De asemenea, cele doua coloane mai au o semnificatie: coloana din sud desemna sufletul omului sau aspectul minor, cea din nord simboliza spiritul cel bun care-i era destinat a-l veghea. Daca partea de sud, in cadrul Creatiei universale, era cea unde spiritele malefice fusesera izgonite, atunci partea de nord trebuia sa fie inlocuita de fiinte capabile si benefice, iar Scriptura ne da adeseori de inteles asupra acestui aspect, fie cand vorbeste despre Demonul de la sud, fie cand vorbeste despre Duhul Sfânt care vine intotdeauna din directia Aquilonului (contrar simbolismului masonic in care, de obicei, nordul era desemnat ca fiind regiunea intunecata, iar sudul ca fiind regiunea luminata).

De asemenea, atat *Templul material*, cat si *Templul spiritual* sunt cladite din materiale dure, rezistente care au facut fata vicisitudinilor vremii; insa, in lumea de astazi, spre deosebire de Templul justitiei care este edificat din caramida, BCA sau alte materiale de constructie moderne, la ridicarea Templului lui Solomon trebuie folosita *piatra de talie*, adica piatra in starea ei naturala, grosiera, precum piatra nefasonata si neslefuita care fusese gasita in carierele regatului Tyr, de la facerea

lumii. Piatra bruta si neslefuita este un simbol al starii naturale a omului ignorant, necultivat si care, in cuvintele istoricului roman Sallustius “*se taraste la pamant ca animalele campului, gata sa dea curs oricaror poftes josnice*”; dar atunci cand educatia si-a exercitat influentele salutare, extinzandu-i intelectul, punand frau patimilor sale pana atunci nestrunite si purificandu-i viata, el este reprezentat de *piatra de talie* perfecta sau finisata care, in mainile iscusite ale mesterilor, a fost netezita, fasonata si ajustata pe masura locului sau in edificiu.

Nu poate fi trecut cu vederea nici faptul ca in interiorul ambelor temple exista similitudini. Astfel, podeaua este asemanatoare - patratele alb-negru, tip sah, care sunt pavimentul Templului lui Solomon, reprezentand albul-lumina si negrul-intuneric, se mai regasesc si astazi in unele sali de judecata (cum ar fi la Judecatoria Giurgiu, Tribunalul Calarasi, etc.), probabil ca reminescente a ceea ce au fost sau s-a vrut sa fie la un moment dat. Ceea ce nu gasim insa este locul sacru (caroiajul sacru) sub semnul numarului de aur care tinde prin lumina invocata in a anula contrariile pamantesti ale luminii si umbrei.

De asemenea, in *Templul spiritului*, in partea dinspre Orient, pardoseala se inalta cu 30 cm pe o suprafata de 20 m cu o latime de 7 m; aici este Orientul, locul in care este asezat Maestrul Venerabil. Si in sala de judecata, exista un postament de aproximativ de 30-40 cm, asezat cu predilectie catre Est (Orient) pe care este asezata masa judecatorului.

Camera de reflexie asezata la Occident - camera de meditatie inainte de initiere unde individul este doar el cu el - are ca si corespondent in *Templul material* camera de chibzuinta a judecatorului care, in intima sa convingere, isi formeaza o parere argumentata care sta la baza solutiei sale juridice. Asadar, ambele temple au o camera in care se formeaza/se cristalizeaza “verdictul”: camera de reflexie – in care neofitul se decide daca doreste, cu toata puterea fiintei sale, sa renunte la lumea profana si camera de chibzuinta in care magistratul se decide asupra hotararii pe care o va pronunta.

Atat magistratul, cat si profanul, la momentul de inceput al lucrarii lor (judecatorul realizand o lucrare eminentemente materiala, iar profanul o lucrare spirituala), depun un juramant. Astfel, juramantul profesional pe care il depune magistratul la intrarea in profesie ar putea fi asociat, pastrand proportiile binenteles, cu juramantul pe care il depune profanul la intrarea in masonerie. Este adevarat ca magistratul depune juramantul bazat pe Biblie si/sau Constitutia Romaniei in timp ce profanul depune juramantul pe una din cărțile sfinte ale marilor religii (Biblia, Coranul, Dao de

Jing, Vedele hinduse, Tripitaka budista sau alte scrieri considerate sacre). De asemenea, continutul si semnificatia celor doua tipuri de juraminte este diferit.

In ambele templuri este o ordine prestabilita avand la baza un set de norme, reguli impamantenate de-a lungul timpului ("Ritualul" din Templu lui Solomon vs solemnitatea sedintei de judecata). In Atelierul de lucru, se poate lua cuvantul cu acordul Maestrului Venerabil, asa cum in sala de judecata justitiabilul poate vorbi doar cu acordul magistratului. Toti membrii unei loje au locul lor bine stabilit in Templu, asa cum si cei care participa la o sedinta de judecata - justitiabili, avocati, procurori - au pozitii bine definite in sala.

Francmasoneria este organizată în „clase, grade“ și „rituri“. Partea aproximativ comună tuturor riturilor este „Clasa lojilor albastre“, cu trei grade: „ucenic, calfă, meșter“ (sau „ucenic, companion, maestru“). Meșterii masoni pot face parte, după primirea acestor trei grade, numite și simbolice, în gradele de perfecționare a diferitelor rituri. Cele mai cunoscute și larg răspândite sunt „Ritul York“ și „Ritul Scoțian Antic și Acceptat“. Si Justitia zilelor noastre este bine stratificata si clasificata; plecandu-se de la organizarea judiciara in judecatorii, tribunale, curti de apel si Inalta Curte de Casatie si Justitie - instante in raport de care este stabilita competenta materiala si teritoriala a pricinilor deduse judecatii - s-a ajuns la cristalizarea treptelor profesionale ale magistratilor si avocatilor. Cert este faptul ca, atat membrii unei loji masonice, cat si magistratii/avocatii au grade sau trepte profesionale bine stabilite ce s-au desavarsit, atat din nevoia de ierarhizare, cat si ca urmare a evolutiei individului pe *scara spiritala* sau *scara materiala* a vietii.

Culoarea neagra este cea care predomina atat la principalii actori ai actului de justitie, cat si la membrii unei loje; negrul = sable, simbolizeaza taina, intunericul in cuprinderea caruia se naste intelepciunea, marturisind ca posesorul acestei culori stie ca marile virtuti incep cu modestia, ca fiecare implinire presupune o jertfa.

In ambele templuri este folosit un limbaj aparte; in *Templul lui Solomon* avem limbajul plin de simboluri al masonilor in timp ce in *Templul Justitiei* predomina, indiscutabil, limbajul juridic, tehnic, specific juristilor.

De asemenea, in cele doua templuri gasim *Cartea legii sacre* - in cazul nostru Biblia - cu mentiunea ca in *Templul lui Solomon* aceasta este deschisa la Evanghelia dupa Ioan (iar echerul si compasul au pozitii diferite in raport de gradul masonului: *la gradul de ucenic* – compasul deschis la 45 de grade peste care se pune echerul semnificand superioritatea elementului material asupra spiritului, *la gradul de calfa* – echerul este pus peste compasul deschis la 60 de grade care este pus cu o latura sub echer si una deasupra echerului, *la gradul de maestru* – echerul

este pus sub compasul deschis la 90 de grade simbolizand faptul ca spiritul domina materia), iar in *Templul justitiei* este folosita pentru administrarea probei testimoniale, tocmai pentru a da insemnatatea cuvenita acestei probe esentiale intr-un proces; martorul tinand mana pe Biblie depune urmatorul juramant: “*Jur sa spun Adevarul si sa nu ascund nimic din ceea ce stiu. Asa sa-mi ajute Dumnezeu!*” In lumea masonica Cartea legii sacre mai este cunoscuta si sub titulatura de „Volumul Sfintei Legi” care, după Oliver Day Street, avocat și procuror care s-a preocupat de studiul simbolurilor masonice, aceasta “*se referă la cuvântului Lui Dumnezeu, nu numai cel relevant, ci și cunoașterea pe care o dobândește*” cel care reuseste sa decrypteze tainele acesteia.

O alta asemanare, desi ce-i drept nu prea mai e de actualitate in salile de judecata de astazi, o reprezinta folosirea ciocanului in desfasurarea ritualului masonic sau al sedintei de judecata. Ciocanul este semnul puterii si, in *Templul spiritului* il are Maestrul Venerabil, Supraveghetorul 1 si Supraveghetorul 2; el poate avea doua capete plate sau unul ascutit. In *Templul Justitiei* magistratul este cel care folosea ciocanul atunci cand dispunea in sala anumite masuri cu caracter judiciar sau pentru mentinerea ordinii si linistii in sala de judecata.

Nu poate trece neobservata nici Stema Romaniei din sala de judecata, aflata deasupra mesei de prezidiu a magistratului in raport cu Stema (Emblema) Francmasoneriei romane. Interpretate cu embleme speciale, stemele erau destinate ca semne distinctive pentru identitatea unui individ, a unei familii, a unei asezari omenesti (orase, sate, cetati, etc.) sau a unei bresle (corporatii). Acestea au evoluat de-a lungul timpului si, in prezent, Stema Romaniei - adoptată de cele două Camere ale Parlamentului, reunite în sesiunea din 10 septembrie 1992 - constă într-un vultur sau o acvilă, pe un scut, având aripile deschise; în cioc ține o cruce, iar în gheare o spadă și un sceptru. Pe cap are o coroana regeasca impodobita, de asemenea, cu o cruce. Între aripile protectoare se află un scut împărțit în cinci părți cuprinzând stemele celor 5 regiuni istorice: stema Moldovei, stema Tarii Romanesti, stema Dobrogei, stema Transilvaniei si stema Olteniei. La baza stemei actuale stă stema României interbelice, care a fost proiectată în anul 1921 de heraldistul clujean József Sebestyén, la cererea regelui Ferdinand I al României. Stema Francmasoneriei romane, adoptata de Marea Loja Nationala a Romaniei (MLNR) contine, in esenta, Stema Romaniei strajuita de doi lei traditionali, gasiti in trecut si pe stema orasului Lyon, Franta. Singura deosebire e aceea ca acvila nu poarta pe cap coroana regeasca si intre aripile protectoare nu se regasesc si stemele celor 5 regiuni istorice; in rest, este identica. In plus, gasim deasupra acvilei Ochiul “*atoatevazator*” al divinitatii care, cel mai probabil, isi are originea in Ochiul lui Horus sau Ochiul lui Ra, un simbol

egiptean de protecție, sănătate și putere regală; sub ochiul „atoatevăzător” avem echerul și compasul și în interiorul acestora litera „G”. De asemenea, acvila pare că sta pe caroiajul Templului lui Solomon și este „flancată” de dictonul *“vincere aut mori”* – *învinge sau mori!* Culorile care predomină în cazul ambelor steme sunt: roșul, galbenul și albastrul. Roșul = simbolizează focul, purtătorul acestei culori cinstind în cel mai înalt grad bravura, generozitatea dublată de actul îndrăzelii ce poate conduce spre mărirea binecuvântată. Galbenul (sau auriul) = semnifică razele Soarelui, bogăția, fertilitatea. Albastrul (ca cerul) = blue celeste, simbol al cerului, purtătorul acestei culori pretuind nobletea buneii credințe, fiind adeptul blandetii ce poate gazdui în cuprinderea sa frumusețea.

De asemenea, ambele templuri se evidențiază prin simboluri puternice. Astfel *Templul material* are ca principal simbol pe Zeita Themis care este în mitologia greacă zeița dreptății; ea poartă în toate reprezentările sale balanța dreptății, a echilibrului. Este fiica zeităților Uranus și Gaia, adică a cerului și a pământului, „Themis” înseamnă „legea naturii” fiind considerată personificarea ordinii divine, a legii și a obiceiurilor. Principalele simboluri masonice sunt cele „Trei Mari Lumini” (Echerul, Compasul și „Volumul Sfintei Legi”) precum și litera „G” scrisă în interiorul unui echer și al unui compas, reprezentând inițiala cuvintelor God (zeu), geometrie, generare, geniu, gnoza. Echerul măsoară patraturul, simbolul pământului și al lumii materiale. În același timp, patraturul semnifică echilibrul, fermitatea și stabilitatea. Compasul, utilizat pentru a trasa cercuri, reprezintă tărâmul spiritualității și eternității și simbolizează principiul limitării și definitului, dar și pe cel al infinitelor granițe. Împreună, echerul și compasul reflectă convergența spiritului cu materia, a responsabilităților lumesti cu cele spirituale. Capetele celor două instrumente formează o hexagramă, implicând unirea pământului cu cerul, a materiei cu spiritul. Așadar se creează o legătură, o simbioză între spirit și materie care se cere a fi echilibrată parca prin talerele zeiței Themis. Pe de altă parte, echerul simbolizează regulile unei conduite fără greșală, iar Compasul este emblema stăpânirii de sine care permite masonilor să se poarte conform regulilor. Ca instrumente de măsură, compasul și echerul reprezintă judecata și discernământul, virtuți esențiale, de altfel, și în Templul justiției.

Ambele templuri au un ROST. Rostul *Templului lui Solomon* este dat de V.I.T.R.I.O.L.U.M. - *Visita interior terrae, rectificando invenies occultum lapidem veram medicinam*, iar rostul *Templului justiției* este dat de dictonul - *Justitia domina et regina omnium virtutum* - *Dreptatea este stăpână și regină tuturor virtuților* - scris pe perețele de la intrarea în incinta Înaltei Curți de Casă și Justiție. Ambele ROSTURI au un punct comun de plecare și anume acela că individul să-și dorească cu adevărat să-și deschidă inima. Profanul care își va oferi

inima va ajunge, prin slefuire, sa puna puterea spiritului mai presus de materie, cunoascand astfel Adevarul absolut care-i va netezi drumul spre desavarsire, iar magistratul care isi va deschide inima va ajunge sa isi deschida si mintea si va gasi astfel Adevarul juridic, concret.

Albert Pike, francomason, avocat, militar, despre care se spunea că era un geniu, putând să citească și să scrie în 16 limbi diferite rezuma astfel: *“Însușiți-vă AdevăruL și folosiți-l, faceti din el izvorul din care beți apă pentru tot restul vieții și veți obține nemurirea celor înțelepți. Cumpătarea, liniștea sufletească, simplitatea caracterului, calmitatea și raționalitatea voinței fac omul nu numai fericit, ci și sănătos și puternic. Numai prin eforturile proprii de a deveni rațional și bun omul poate atinge nemurirea. Suntem autorii propriilor noastre destine, iar Dumnezeu nu ne mântuiește dacă nu contribuim și noi”*.

Principala deosebire dintre cele doua templuri este aceea ca fiinta umana care intra in *Templul justitiei* cauta adevarul concret sau, mai bine spus, dreptatea pamanteasca, incercand sa-si rezolve lucrurile materiale, pamantesti, in timp ce neofitul care paseste in lumea *Templului spiritului* lasa la intrare toate prejudecatile si toate regulile lumesti si cauta, sapand in interiorul sau, un alt tip de Adevar, urmarind conexiunea cu sacralitatea, cu divinitatea sau cu crezul sau interior. Este o “lupta” intre *constiinta juridica* si *constiinta spirituala*. Numai ca acea *constiinta juridica* este doar o parte componenta a *constiintei spirituale* care reprezinta spiritul ce mentine si sustine viata

Omul care iese din *Templul justitiei*, indiferent de solutia favorabila sau mai putin favorabila, ramane adanc cufundat in probleme sale de ordin material care-l macina putin cate putin in fiecare zi, in timp ce profanul care pleaca doar temporar din *Templul spiritului* (sufletul si mintea ramanandu-i mereu acolo) tanjeste la revenirea in Templu spre slefuirea sufletului si cautarea adevarului si libertatii depline.

Din pacate, omul zilelor noastre a uitat sa-si restaureze interiorul si, orientandu-se catre exterior, a omis esenta. Aceasta intalnire trebuia sa fie intre om si spirit pe taramul masurii, cu masura si judecata, prin cuprindere, trasare si masurare, si doar in acel *intra muros* (inauntrul zidurilor) al forului interior sa se desfasoare acel spatiu al legii. Iata, deci, ce poate sa faca *Templul spiritului* si ceea ce *Templul material* nu va reusi niciodata.

Si totusi... in centrul ambelor temple este omul...Toate fiintele care provin de la Creatorul lor sunt temple. Corpul omenesc este o loja sau un templu care este o replica a Templului general, particular si universal. Nu degeaba Leonardo da Vinci spunea despre *Templul lui Solomon* ca reprezinta “*modelul lumii*”, acesta fiind construit conform modelului corpului uman (un veritabil *Templu Uman*).

Masoneria are, deci, rolul de a inalta edificii pe temelia lor. Asadar, noi, masonii, suntem *zidari ai lumii spirituale*, in timp ce actorii actului de justitie sunt *zidarii lumii materiale*; iar in centrul acestei Creatii (Zidarii) este Omul...doar Omul.

Am zis!

22.10.2018